

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. CXLVII. Mantuana fideicommissi. Ad cons. 68. Ancharani, An scilicet facta substitutione filiis masculis in casu mortis omnium filiorum ipsius testatoris sine filiis, substitutio restringatur ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

foris de primo genere prædilecto, ac de sanguine, domo & familia testatoris, undè propterea multæ exorbitantiæ cumulabantur.

Præterea ubi etiam admittendum esset ejusdem actoris assumptum, in quo principaliter insistebatur, quod scilicet nedum istud fideicommissum esset agnaticum, semperque conservabile in agnatis veris vel artificialibus, sed etiam esset masculinum, ut ex contextu testamenti desumi supponebatur, ex eo quod in omnibus quinque diversis substitutionum gradibus ad masculos directa esset vocatio, adhuc pariter neque dici poterat factum esse casum vocationis actoris ex duplici fundamento; Primò scilicet, quod dum ejus vocatio concepta fuit post penitus defectam progeniem dicti Guizzardi primò vocati, stante quod istæ fœminæ ut supra dicuntur de progenie, hinc proinde, quamvis ratione sexus non vocata ad fideicommissum ordinatum pro solo sexu masculino, adhuc tamen earum existentia de facto, quamvis absque successione, sufficiebat ad impediendam purificationem substitutionis juxta propositionem desuperam ex textu in *l. filius famil. §. cum esset ff. de legat. 1.* de qua ceteris relatis *Rota dec. 151. par. 3. rec. & apud Carill. dec. 266.* cum aliis supra frequenter præsertim in *d. Bonon. de Cantaneis disc. 40.* & in hujus causæ decisione.

Et secundo fortius, quia posita etiam restrictione ad solum sexum masculinum, adhuc tamen, dum concursus non erat cum masculinis veris agnatis, sed cum remoto cognato ab agnatione effecto omnino extraneo, per duplex medium fœmininum, quod satis refert, juxta ea quæ habentur supra *disc. 28. cum tribus seqq.* hinc proinde sequitur ut masculi cognati proximiores de eodem genere admisso ac prædilecto, ab eisdem fœminis reis conventis procreandi absque dubio prius vocati censendi essent, ac præferendi, exiis quæ habentur in specie in *d. Bononien. de Cantaneis disc. 40.* quæ in præsentis disputatione quoque deducebam; Nil obstante quod isti adhuc procreari non essent, stante recepta propositione, quod sola spes seu potentia existentia personarum de genere prædilecto, cujus deficientia in conditione posita fuit, impedit purificationem conditionis, sub qua ulterior substitutio ordinata est, atque interim bona stare possunt ac debent in suspensio ex plene deductis in *disc. 7. 9. & 40.* & in aliis.

Et quamvis scribentes in contrarium replicarent, quod dicta conclusio procederet in fideicommissis simplicibus, non autem in primogenituris, repetendo easdem auctoritates, de quibus in objectis in *Bonon. primog. de Luparis disc. 7.* Attamen id de facili removebatur ex eisdem auctoritatibus ex rationibus eodem *disc. 7.* deductis ad probandum quod inter simplicia fideicommissa & primogenituras nulla in proposito dignoscitur differentia, quæ solum militat in Majoratibus Hispaniæ, ut ibi.

Dicebam quoque, ac *Rota* admittit, quod pro exclusione actoris, non solum præmissa urgerent, sed etiam dispositio vel ratio textus in *l. cum avus ff. de de condit. & demonstrat. & l. cum acutissimi C. de fideis.* ut scilicet improbabile sit, atque contra omnem verisimilem voluntatem, ut cessante aliqua particulari circumstantia qualificante, deberet remotior de genere minus dilecto, ac subsidiariè vocatus ex ludere proximiores de genere prædilecto, qui sunt filii vel descendentes prius honorati juxta deducta præsertim supra in *Bonon. de Volta disc. 31.* Magisque plano ac absque principio dubitandi in hac facti specie id procedebat, dum actor erat cognatus per duplex

Cardin. Luca de Fideicom.

medium fœmininum, ita ab agnatione omnino extraneo effectus, ideoque urgere non poterant illæ difficultates seu considerationes, quas ego adversus istud motivum deducebam in *d. alia Bononien. disc. 31.* ad favorem cognati immediati ex tœmina agnata, cum aliis ibi ponderatis.

Hæc motivo respondebant scribentes in contrarium, dictarum legum dispositionem vel rationem procedere solum in dispositione ascendentis cum descendantibus, ut est casus *d. disc. 31.* non autem in illa transversalis ex collectis per *Fusar. q. 397. num. 2. cum sequen.* Verum pro ista replicatione removenda, Ego & alii pro hac parte scribentes dicebamus, id non procedere quando transversalis proprios filios non haberet, tunc enim etiam in dispositione transversalis dictarum legum dispositio locum habere debet juxta auctoritates *Bardell. conf. 16. nu. 20. cum seq. lib. 1. Vvembrec. conf. 94. nu. 20. cum sequen. & num. 50. par. 2. Novogrot. alleg. 9. nu. 9.* cum aliis relatis per *Fusar. ubi supra in fin.* & in hujus causæ decisione; Et quamvis *Fusar. loc. cit.* istam limitationem absque ratione vel auctoritate periculosam dicat, At tamen, etiam in solo sensu veritatis, credebam motivum esse solidum, recteque procedere, ex dicta circumstantia pluries etiam in præcedentibus ponderata, præsertim verò in *d. Romana primogenit. de Babalo disc. 25.* quod scilicet cum versaten ut in testatore propriam prolem non habente, in quo verificabilis non est linea seu familia effectiva, Hinc proinde disponendo cum nepotibus ex fratribus, istos loco descendantium ac tanquam de linea effectiva habuit ex latius ponderatis *d. disc. 25.* quæ in præsentis disputatione quoque deducebam.

Ad objectum verò ut supra deductum ex decisionibus in *Bonon. fideicommiss. de Cantaneis* respondebam cum eisdem fundamentis, quæ in ipsomet casu deducuntur *d. disc. 140.* ne idem repetatur, ac ulterius cum defectu applicationis, cum in præsentis non adesset illa generalis ac effrænata fœminarum exclusio pro regni, quam ibi adesse prætendebatur ob illa verba *femine per mente.*

MANTVANA. FIDEICOMMISSI

PRO

ANTONIO MAZZOLA.

CVM

ANTONIA ORIOLA.

Responsum pro veritate.

Ad *Consil. 68. Ancharani*, An scilicet facta substitutione filiis masculis in casu mortis omnium filiorum ipsius testatoris sine filiis, substitutio restringatur ad solos filios masculos, quos ipse hæredes instituit, ve etiam sub tali conditione veniant ejusdem testatoris filia fœminæ per ipsum in dote, seu alia re particulariter instituta.

Gg 2

SVMMA.

SYMMARIUM.

- 1 **F**Acti series.
- 2 Punctus cause, ac divisio inspectionum.
- 3 De auctoritatibus probantibus, quod sub nomine filiorum in conditione positorum, non solum veniunt filii hæredes instituti, sed etiam alii non hæredes & femina.
- 4 De ratione idem comprobante.
- 5 De auctoribus probantibus contrarium, ut non veniant nisi filii hæredes.
- 6 De ratione idem comprobante.
- 7 De casu, in quo masculinum non concipit femininum.
- 8 Ad materiam text. in l. cum avus, & l. cum acutifilii, & quod non procedant, ubi constat de filiis cogitatum esse.
- 9 Quod in questione, de qua num. 2. deferendum sit decisionibus, quando haberentur.
- 10 De iudicio Auctoris super dicta questione in genere.
- 11 Expenduntur plures conjecturae ex quibus tenenda sit potius opinio, de qua num. 5.
- 12 Quando ista conjectura attendatur, & quomodo in earum pondere sit procedendum.
- 13 De conjectura seu circumstantia particulari, ob quam intret opinio, de qua dicto num. 5.
- 14 Quod in contractibus, & actibus correspondivis masculinum non concipit femininum.
- 15 Ponderantur alia circumstantia, ob quas tenenda est eadem opinio, de qua num. 5.

DISC. CXLVII.

Antonius Oriolus in primo testamento condito de anno 1629. instituit Josepho & Eugenio filiis jam natis, aliisque masculis nascituris, perpetuum, successivum, ac reciprocum fideicommissum ordinavit in universa descendencia, prius masculina, deinde feminina, mandando quod feminae forsitan suscipienda, quibus tunc carebat, deberent congruè dotari; In secundo autem testamento condito de anno 1637. cum hoc intermedio spatio alium procreasset filium masculum Roggerium nuncupatum, ac Felicitam filiam feminam, huic aliisque feminis forsitan suscipiendis relicta congrua dote, hæredes scripsit dictos Josephum, Eugenium, & Roggerium, aliosque masculos nascituros, cum eodem fideicommissio; Omnibusque absque filiis deficientibus, substituit Antonium & Georgium de Mazolis ex sorore nepotes, quibus tamen legem præscripsit, nè litem ac molestiam aliquam ejus filiis & hæredibus eorumque descendentes movere seu inferre possent, priusquam veniret casus dictæ substitutionis, istam aliàs adimendo; Cum autem ex præfato testatore superstes fuisset alia femina posthuma Antonia nuncupata, quæ sola fuit superste: ob subsequutam mortem omnium prædictorum aliorum filiorum; Hinc inter istam, ac dictum Antonium solum superstitem substitutum, orta est controversia super hujusmodi successione aperta per mortem Eugenii ultimò defuncti, atque inito compromisso in qualificatum sapientem, ab isto prodiit laudum ad favorem dicti Antonii substituti, sed interposita appellatione, sive petita reductione laudum in Senatu Mantuano, ab isto de mense Januarii 1669. prodiit opposita re-

solutio ad favorem Antonie in exclusionem Antonii, ex cuius parte transmissis, tam voto Antonii, quam decisione Senatûs, requisitus fuit, ut pro veritate metum proferrem iudicium, quæ scilicet pars probabilior videretur, ad effectum liberandi.

Cumque, tam in voto, quam in decisione doctè quidem ac elaboratè extensis, magis prævalens juris in abstracto, quam casus in concreto tractetur, multaque generalia cum consueto præcedenti asiatico extero stylo deducere videretur, Hinc præsertim ut juxta strictum ac methodicum Curie styli præsertim ritus melius indagaretur, duas efformabam resolutiones, Unam super articulo juris in genere abstracto in quo antesignanus reputari solet a charan. conf. 68. An scilicet positus in conditione omnibus testatoris filiis, id restringatur ad filios masculos hæredes institutos, vel comprehendatur etiam filia femina, quibus particularis institutionis certa summa pro dote assignetur; Et alteram in concreto, an scilicet, præsertim etiam regulariter feminarum comprehensionem juxta opinionem Ancharani, id procederet in facti specie, vel potius ex ejus particularibus circumstantiis contrarium dicendum esset.

Quoad primam, pro comprehensione filiarum testatoris in exclusionem extranei substituti, observabam urgere primò auctoritatem, & Auctoritatem scilicet Ancharani conf. 68. Soccin. conf. 49, num. 8. & sequen. lib. 1. de conf. 17. num. 12. lib. 7. & ibi late add. int. Diabatis conf. 82. lib. 3. per tar. ubi num. 3. circa motum refert quod ita per ipsum ac alios solentur consultum fuit in hac eadem Mantuana Curie, atque ita fuisse decisum refert Papii de ac. tit. 3. num. 28. eandemque decisionem refert Repat. tit. 636. de fideicom. cap. 22. tom. 2. p. 10. & Barry de success. lib. 7. tit. 3. de recipi. p. 10. num. 5.

Ratio etiam urgere videtur deducta ex dispositione seu æquitate textus in l. cum avus filii substit. & demonstr. & l. cum acutissimi C. de filiam doctè ac plenè exornata in præfata Senatûs resolutione, quæ in hac potissimum ratione fundamentum constituere videtur, amplectendo magis præsertim etiam opinionem Ancharani & sequacium, quam contrariam, procedendo cum axiomate, ut in rubio, quoties clari juris rigor non obstat, non debeat ille pars seu opinio, cui æquitas magis favet.

E conversò autem ponderabam pro facilitate exclusionem feminae, pariter auctoritatem & rationem urgere; Auctoritatem scilicet C. de strens. conf. 123. lib. 1. Cornei. conf. 146. num. 8. & sequen. lib. 2. Beron. conf. 70. lib. 2. num. 11. cum sequen. & C. de conf. 65. nu. 10. & sequen. lib. 2.

Rationem verò deducendam ex recepta doctrina Bartoli in l. Lucius ff. de vulgari & pupillari num. 1. cum sequen. quam sequuntur communiter plerique plenè de more collecti per Fusar. q. 261. num. 1. quod scilicet quando testator filios masculos tantum hæredes universales instituit, feminae partem ab hæreditate universalis exclusas instituit, tunc masculinum in dote vel in re particulari, tunc masculinum non concipiat femininum, atque sub nomine filiorum tam in dispositiva quam in conditionali veniant solum masculi universaliter instituti.

Ponderando etiam quod non videretur opposita dicta ratio in contrarium ponderata ex dispositione vel æquitate textus in l. cum avus, & l. cum acutissimi cum

procedat, quando testator de filiis loquutus non est, neque constar de eis cogitasse, quasi quod tunc intret ratio, quod minus scriptum quam volutum, quodque si de ipsis cogitasset, verisimiliter eos potius vocasset juxta receptam theoreticam *Barroli in eadem l. cum avus num. 4. de qua ceteris relatis plenè Rusticus super eadem l. lib. 3. cap. 4. num. 1. cum sequen. Capra conf. 18. Molina de primogenit. lib. 3. cap. 5. num. 31. Spada conf. 252. lib. 3. Aliograd. bonf. 61. num. 13. 14. & 16. lib. 1. cum aliis quæ ad materiam dictorum jurium habentur in præcedentibus, præsertim in *Bonon. fideicommissi de Volta disc. 31.**

His autem ita pro utraque parte discursivè insinuatis, abstinui proferre propriam votum, ita remanendo indeterminatus, cum adhuc memoria non suppeteret, quidnam super hoc articulo per *Rotam Romanam*, vel alia Italix Tribunalia judicatum fuerit, & quibus judicaturis in his questionibus satis deferendum videtur, cum omnes D. D. auctoritates quæ habentur hincindè videantur suspectæ, utpotè consulentium ad clientum seu causarum opportunitatem, Satis tamen in abstracto inclinabam potius in primam opinionem favore feminae; Tum quia major auctoritatum cumulus assistere videtur; Tum ob decisionem relata per *Papon. ac Tepatum & Barri supra citatos*, Ac etiam quia nedum dicta æquitas deducta ex *l. cum avus & l. cum acutissimi*, sed etiam ipsa humana ratio nimium urgere videtur, quoties in contrarium non urgeat ratio agnationis, ob quam, juxta præsertim Italix mores, frequenter experimur, quod feminae, eorumque descendentes negliguntur quamvis de proprio sanguine ob agnatos transversales. Et quamvis nimium urgere videretur dicta consideratio, quæ regulariter cessare facit dispositionem *ad. jurium in l. cum avus & l. cum acutissimi*, quando testator de filiis cogitavit & neglexit, Attamen cessante dicta ratione agnationis, vel alia circumstantia diversam voluntatem probabiliter suadente, non videtur, quod hæc sola conjectura consistens in omitendo, dictæ efficaciori rationi præponderet, cum rectè dici posse videretur, id provenisse, quia testator relinquendo tres filios masculos, atque alios sperando, non cogitasset ad adèdè tristem eventum.

Quatenus verò pertinet ad alteram inspectionem facti, seu in concreto, præsupposito etiam, quod tanquam probabilior regulariter, ac in dubio tenenda esset dicta prima opinio *Ancharani* asequacium, credidi in hac facti specie ex ejus particulari qualitate, pro substituto in exclusionem feminae respondendum esse, ideoque magis placuit sensus Arbitri, quam ille Senatus, quamvis diversæ essent rationes, In dicto enim Arbitri voto, doctè quidem ac elaboratè plures ponderantur conjecturæ seu circumstantiæ, ex quibus cessat applicatio dictæ auctoritatis *Ancharani*, ac sequacium; Primò scilicèt quia in casu *Ancharani* unus erat masculus institutus, undè propter eam cum testator posuisset in conditione filios in numero plurali, exindè vehemens resultare videtur argumentum, quod etiam de filiabus sentisset, cum aliàs verificari non posset numerus pluralis; Secus autem in hac facti specie, in qua masculi erant tres jam nati, alique sperabantur nascituri, præsertim ex ventre jam prægnante, ex quo dicta posthuma prodit, ut in specie hanc differentiam ponderat *Gratus d. conf. 65. nu. 13. circa med. vers. Nec in consilio Petri de Ancharan. &c.*

Secundò quia nomen filiorum in genere masculino triplicatum legebatur, quam triplicationem pariter in specie ponderat *Gratus d. conf. 65. eodem n. 13. ac num. 11.*

Tertiò, quia filiis in conditione positæ adjectæ fuerunt dictiones præcisè personales, ac personarum demonstrativa, ut sunt dictio, *dicta*, & altera *ut supra*, de quibus *Barbosi. dict. 87. & 441.* cum satis vulgaris concordantibus.

Et quartò magis fortiter, quia eisdem filiis occasione eis prohibendi, nè lites moverent, vel molestias inferrent præfatis ex nepote fororibus substitutis, vel e conversò idem istis prohibendo, adjectæ etiam qualitatem hæredum, quæ juncta cum præfata dictione, *ut supra*, ad oculum demonstrare videntur, quod de totis filiis hæredibus intellexerit.

Ista mihi parvipendenda non videbantur, quinimò satis considerabilia pro adminiculo & corroboracione eorum, de quibus infra, Verùm illa ita considerata de per se apud me non fuissent magni ponderis, ex eo principio, cum quo, ut adèdè frequenter advertitur, in hac materia ultimatum voluntatum, mihi omninò procedendum videtur, ut scilicèt magnificienda non sint illa argumenta, quæ deducuntur ex sola contextura seu formalitate verborum, aut eorum legalis & grammaticali significacione, quoties non sint talia, quod clarè in ipso sensu naturali disponentis voluntatem convicant, cum frequentius talis formalis seu contextura, potius à Notario quam à testatore proveniat, ideoque videbantur vaga & generalia.

Id autem quod in hoc meum captivabat intellectum, in eo consistere videbatur, quod hujusmodi quæstio regulariter intrat in pura ac merè voluntaria & gratuita testatoris dispositione, ex cuius effectu concurrentes contendant de lucro captando, quo casu, cessante dicto motivo agnationis, vel personalis demerentiæ, tam dicta æquitas, quam naturalis discursus nimium repugnare videntur, ut testator magis extraneos seu transversales, quam proprias filias, earumque descendentes vocare voluerit, atque in his terminis dicta generalia non de facili meum captivassent intellectum.

Verùm, cogitabam quod non versabantur in his terminis, sed in longè diversis, stante dicto præcepto per testatorem injuncto præfatis nepotibus substitutis sub pena caducitatis, nullatenus promovendi adversus filios hæredes illas prætensiones, quas fortè ex juribus eorum matris ipse probabiliter timebat; Ex hoc enim disponendi modo observabam resultare, vel quamdam speciem captatoris, quod scilicèt, ita sagax ac prudens testator ad industriam reportare voluerit filiorum liberationem cum hac spe verisimiliter in ejus opinione non contingibili, dum tres relinquebat filios masculos, ac alios sperabat, perpetuas lineas procreaturos, ut perpetui ac successivi etiam reciproci linearis fideicommissi ordinatio per eum facta comprobabatur; Sive quod, excludendo etiam captatoris delictum ac turpitudinem, ita fuerit quedam species quasi contractus seu concordia, per quam jura & prætensiones dictorum nepotum, ita cum dictæ spei pretio redimerentur; Et consequenter, quod non intraret regula ex quadam benigna interpretacione in ultimis voluntatibus admittenda, ut masculinum concepiat foemini, sed potius intraret alia contraria regula, quam in contractibus cor-

14 respectivis receptam habemus super dicta conceptionis negatione, ex plenè collectis per *Fusar. quæst. 311. num. 29. & plenius per Addem. ad dec. 199. par. 3. rec. num. 73. cum sequen.* ubi allegantur *Seraph. decis. 604. Cavaler. decis. 557. & ceteri*, & habetur pluries in præcedentibus ad hanc materiam, quando masculinum concepiat femininum.

15 Quod clarius convinci observabam, ex eo quod, in eventum in quem præfati substituti dicto præcepto non acquiescerent, sed molestias inferrent, eorum substitutionem ademit alio non dato substituto, undè liquet, hanc substitutionem ordinatam non esse ex consueto, ac generali substitutionum motivo, quod testator honoratorum extraneos hæredes abhorruerit, sed voluerit potius alterum de sanguine seu prædilectum successorem, adeo intraret dicta ratio majoris vel minoris prædilectionis, sed quod studiosè ac ad industriam eum dicta substitutione personali ad filios vel descendentes non transmissibili, & consequenter ab eo verisimiliter ut supra non sperata, quietantiam, ac liberationem à præfatis nepotibus reportare voluerit.

Hinc proinde cessare dicebam illud æquitatis motivum, in quo principaliter insistant *Aneharan*, & sequaces, cum data dicta correspondentia, atque substitutorum vocatione, magis ex causa onerosa quàm lucrativa, dicta æquitas potius esset in contrarium, sive illa iniquitatem, ac injuriam redoleret; Minusque intrat ratio absurdi, in qua potissimum decisio Senatus nimium se diffundit, cum ita non ageretur de merè benevola, & lucrativa dispositione resultantem ex solo motivo benevolentie, sed potius res se haberet in oppositum; Idroque semper magis edocemur, istas esse potius quæstiones facti, ac voluntatis, quàm juris, ex singulorum casuum particularibus circumstantiis, ac facti qualitate decidendas, non autem cum consueto improbo transcriptoris indigesto labore, confarcinando auctoritates, atque in earum arithmetico numero totam vim constituendo.

apertum per solam inquisitionem, & carcerationem, si inquisitus non condemnationem, vel contumaciam litis obijt in carcere; Et de conclusione, An pœna non declarata vita possit declarari post mortem, que profecui causa criminis, Et illud dicatur fideicommissum personale, vel conditionale.

S V M M A R I V M.

- 1 **F**acti series.
- 2 Fideicommissum in casu delicti ordinatum etiam in legitima remissum.
- 3 Pœna non declarata in vita, non declarata post mortem.
- 4 De limitationibus dicta regula.
- 5 Quod in materia fideicommissaria, casu delicti non sit novus, & in quibus ista quæstio versetur.
- 6 Quando intrent limitationes, de quibus nominatim.
- 7 Quæ sint delicta, quæ percutiant effectum, per vim testatoris, vel substitutorum.
- 8 De absurdo, si criminis causa profecui post mortem.
- 9 De differentia inter dispositionem penalem, & conditionalem, & quando delictum sui rationem dicitur, seu qualitas.
- 10 Ad carcerationem non proceditur sine indicio.
- 11 Pœnderantur plura familia super dicta differentia inter dispositionem legalem, & conditionalem.
- 12 Fideicommissum ordinatum in casu delicti, non habet certum effectum, impediendi confirmationem, que non intrat, isto effectu cessante.
- 13 Quod facilius intret transmissio, quàm revocatio sine.

DISC. EXLVIII.

PARMEN.
FIDEICOMMISSI
DE SCUFFONIS

P R O

SORORIBUS MARCHIONISSIS
DE SCUFFONIS

C V M

MARCHIONISSA LUCRETIA
DE CANTELLIS.

*Responsum pro veritate in causa tunc pendente,
postea concordata.*

De fideicommissio ordinato in casu inquisitionis & delicti, An dicatur

OCTAVIUS de Scuffonis instituit, in centio, Marco Antonio, Roberto, Philippo Maria filius cum reciprocatione eos in portione morientis abique filiis, ad liquidationem dispositionibus ad rem non factis, & capitulum separatim, hortando omnes ad benevidendum, casu quo aliquis paraverit, vel paraverit putatus fuerit delictum, per quod Principum nationem incurreret, itaut bona in toto vel in parte confiscanda venirent, cum præambula benevavit, atque indignum & incapacem delictum, vocando superstitibus non delinquentes, convocando ad restituendum delinquenti, quatenus gratiam restitueretur; Cum autem per mortem Roberti ac Philippi Mariae sine prole, hæreditas consolidata esset in Marco Antonio & Vincentio, atque primo defuncto superstitibus tribus filiis, Aliter post factam quandam donationem uxori, imputatus de delicto, priusquam evocatus natus, vel inter reos constitutus esset, in carcere obijisset; Hinc ejus uxore pulsanæ partem Marci Antonii filias dicti Vincentii legittimas ab intestato hæredes pro implemento dictæ dispositionis, excipiebant ista ad id non tenentur